

Republika Hrvatska
Općinski radni sud u Zagrebu
Ulica grada Vukovara 84
10000 Zagreb

Pr-832/2026-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Jelici Pandurić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja IMPRESSUM KOMUNIKACIJE d.o.o., OIB: 93456304833, Zagreb, Trg Drage Iblera 7, zastupanog po punomoćniku Zvonimiru Buterinu, odvjetniku iz OD Buterin & partneri d.o.o., Zagreb, Masarykova ulica 3, protiv tuženika Tihane Tojčić, OIB: 55380781123, Zagreb, Gračanski Mihaljevac 7a, zastupane po punomoćniku Marku Židiću, odvjetniku iz Zagreba, Stjepana Širole 6, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 1. srpnja 2026., u prisutnosti pun. tužitelja i pun. tuženika, temeljem čl. 335. st. 4. ZPP-a, dana 21. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženoj Tihani Tojčić iz Zagreba, Gračanski Mihaljevac 7a, isplatiti tužitelju IMPRESSUM KOMUNIKACIJE d.o.o., Zagreb, Trg Drage Iblera 7, na ime povrata otpremnine iznos od neto 2.979,47 eura (slovima:dvijetisućedevestosedamdesetdeveteuraiačetrdesetsedamcenta) sa zateznim kamatama tekućim od 05.12.2025. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije referenciranja uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na tijek zateznih kamata na dosuđenu glavnici za razdoblje od 06.10.2025. do 04.12.2025., kao pravno neosnovan.

III. Nalaže se tuženoj Tihani Tojčić naknaditi tužitelju IMPRESSUM KOMUNIKACIJE d.o.o. parnični trošak u iznosu od 500,00 € sa zateznim kamatama tekućim od 21. srpnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01.

siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 01. 04.20206. navodi da je tužena bila u radnom odnosu kod tužitelja temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme zaključenog 03.01.2020., koji je izmijenjen aneksima, na radnom mjestu Account Director. Tužitelj je 20.11.2024. donio Odluku o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu tuženiku koja je izmijenjena u t. 2. Odlukom od 12.12.2024. Na temelju t. 3. naprijed citirane Odluke o otkazu tužitelj je 05.05.2025. tuženiku obračunao i isplatio otpremninu u iznosu od jedne trećine prosječne mjesečne plaće koju je kao radnik ostvario u tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu, za svaku navršenu godinu rada kod poslodavca odnosno u iznosu od EUR 2.979,47. Tuženik je pred Općinskim radnim sudom u Zagrebu pokrenuo postupak koji se vodio pod posl.br. Pr-1864/2024 radi utvrđenja predmetnog otkaza nedopuštenim te da se utvrdi da radni odnos nije prestao. Presudom Općinskog radnog suda u Zagrebu posl.br. Pr-1864/2024-23 od 30.07.2025. donesenom u tom postupku usvojen je tužbeni zahtjev ovdje tuženika (tamo tužitelja) te je utvrđeno da Odluka o redovnom poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu od 20.11.2024., izmijenjena u t. 2. Odlukom od 12.12.2024. godine, nije dopuštena i da radni odnos, zasnovan Ugovorom o radu na neodređeno vrijeme od 03.01.2020. izmijenjen aneksima nije prestao. Pored navedenog, u t. II. izreke citirane presude je, na zahtjev tuženika (tamo tužitelja), sudski raskinut predmetni Ugovor o radu, a tužitelju (tamo tuženiku) naloženo da ovdje tuženiku na ime naknade štete isplati iznos u visini od 5 prosječnih mjesečnih ugovorenih plaća, tj. EUR 10.413,25 zajedno sa zakonskim zateznim kamatama te je ovdje tužitelj u cijelosti udovoljio takvoj svojoj obvezi. Navedena prvostupanjska presuda potvrđena je presudom Županijskog suda u rijeci posl.br. GŽ R-216/2025-3 od 16.09.2025. Prema tome, pravomoćnom sudskom odlukom utvrđeno je da je Odluka o otkazu ugovora o radu tuženiku nedopuštena i da radni odnos tuženika kod tužitelja nije prestao. III. Odredbom članka 1111. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima (dalje ZOO) propisano je da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednosti postignute koristi. Stavkom 3. istog zakonskog članka propisano je da obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala. Donošenjem pravomoćne presude posl.br. Pr-1864/2024-23 od 30.07.2025. kojom je naprijed navedena Odluka o otkazu utvrđena nedopuštenom, a koja Odluka o otkazu u sebi sadrži i odluku o isplati otpremnine, otpala je osnova temeljem koje je tuženiku prethodno isplaćena otpremnina, uslijed čega je za tuženika nastala obveza na povrat onoga što je temeljem takve osnove stekao. To stoga što je pravo na isplatu otpremnine vezano uz otkaz ugovora o radu, a kako je u odnosnom slučaju pravomoćnom i ovršnom sudskom odlukom utvrđeno da otkaz nije dopušten, to tuženik nema pravo zadržati otpremninu koju mu je prethodno isplatio tužitelj. Nadalje, sukladno odredbi čl. 1115. ZOO kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Primjenjivo na konkretan slučaj, obveza plaćanja zatezne kamate teče od dana od kojega je tuženiku dostavljena odluka suda kojom je potvrđena prvostupanjska o

nedopuštenosti otkaza jer je tuženik od trenutka postao nepošten. Tuženik je presudu Županijskog suda u rijeci posl.br. GŽ R-216/2025-3 od 16.09.2025. preko punomoćnika zaprimio 05.10.2025. Slijedom navedenog, tuženik je tužitelju, pored otpremnine u iznosu EUR 2.979,47, dužan platiti zatezne kamate tekuće na navedeni iznos od 06.10.2025. Radnik je u slučaju utvrđenja otkaza nedopuštenim obvezan vratiti isplaćenu otpremninu poslodavcu višestruko je potvrdila sudska praksa. Tužitelj se prije pokretanja postupka obratio tuženiku sa zahtjevom za povratom otpremnine po kojem, međutim, do dana podnošenje ove tužbe tuženik nije postupio niti je na predmetni zahtjev odgovorio. Predlaže da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom će naložiti tuženoj povrat stečenog bez osnove, odnosno povrat isplaćene otpremnine u visini od 2.979,47 eura sa zateznim kamatama tekućim od saznanja tužene za II-stupanjsku presudu tj. od 06.10.2025. do isplate, te kojom će obvezati tuženu da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti s time da je na ročištu održanom 01.07.2026. naveo da mu je sporna samo pravna osnovanost tužbe, a da mu visina tužbenog zahtjeva nije sporna. Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, osporavajući osnovu a time i visinu tužbenog zahtjeva tužitelja. Nije sporno da je tuženik bio u radnom odnosu kod tužitelja, temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 03. siječnja 2020., koji je izmijenjen aneksima. Isto tako, nije sporno da je tužitelj otkazao tuženiku navedeni ugovor o radu kao niti da je tuženik protiv Odluke o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu od 20. studenog 2024., izmijenjene u toč. 2. Odlukom od 12. prosinca 2024. (dalje u tekstu: Odluke) pred Općinskim radnim sudom u Zagrebu pokrenuo postupak utvrđenja predmetnog otkaza nedopuštenim, utvrđenja da predmetni radni odnos nije prestao i sudskog raskida ugovora o radu od 03. siječnja 2020., izmijenjenog aneksima. Tuženik ne spori niti da je primio na svoj račun iznos od 2.979,47 EUR na ime otpremnine. Međutim, tuženik izričito spori svoju obvezu povrata iznosa isplaćenog na ime otpremnine, i to iz razloga kako slijedi. Polazeći od činjenica da: -su Odluke tužitelja donesene 20. studenog 2024. i 12. prosinca 2024.; -da je tuženik protiv tužitelja 31. prosinca 2024. pred Općinskim radnim sudom u Zagrebu podnio tužbu radi utvrđenja Odluka nedopuštenim, utvrđenja da radni odnos nije prestao i zahtjeva za sudski raskid ugovora o radu; -da je tužitelj odgovor na tužbu u predmetu Pr-1864/2024 Općinskog radnog suda u Zagrebu podnio putem punomoćnika odvjetnika 24. siječnja 2025.; -da je tužitelj tuženiku isplatio otpremninu dana 05. svibnja 2025.; tuženik NIJE DUŽAN vratiti tužitelju novčani iznos primljen na ime otpremnine, koji mu je isplaćen temeljem Odluka. Tužitelj potpuno promašeno upire na odredbu čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima (dalje u tekstu: ZOO), pritom zanemarujući odredbu čl. 1112. st. 1. ZOO, koja propisuje da tko izvrši uplatu znajući da nije dužan platiti, nema pravo zahtijevati vraćanje, osim ako je zadržao pravo na povrat, ako je platio da bi izbjegao prisilu ili ako isplata duga ovisi od ispunjenja uvjeta. Čl. 8. st. 4. Zakona o radu (dalje u tekstu: ZR) propisana je podredna primjena općih propisa obveznog prava. Čl. 10. st. 2. ZOO propisano je da je sudionik u obveznom odnosu dužan u ispunjavanju obveze iz svoje profesionalne djelatnosti postupati s povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka). Tužitelj je pravna osoba koja se bavi, između ostalog, zapošljavanjem radnika koji obavljaju poslove iz predmeta poslovanja tužitelja. Stoga, tužitelj je kao poslodavac u obvezi u pravnom prometu dužan postupati pažnjom dobrog stručnjaka, dakle s povećanom pažnjom. Obzirom na tužiteljevu obvezu postupanja u pravnom prometu pažnjom dobrog stručnjaka jer je poslodavac

i činjenicu da je uplatu otpremnine izvršio tuženiku u času kada je već znao da je tuženik pokrenuo spor radi nedopuštenosti predmetnog otkaza ugovora o radu (štoviše, podnio je u tom postupku odgovor na tužbu i održano je pripremno ročište te ga cijelo vrijeme zastupa stručna osoba-punomoćnik odvjetnik), znao je, odnosno morao je znati da nije u obvezi u tom trenutku tuženiku uplatiti otpremninu. Drugim riječima, tužitelj kao poslodavac ne može se s uspjehom pozivati da nije znao pravne posljedice naknadnog utvrđenja otkaza ugovora o radu nedopuštenim, a to je da obveza uplate otpremnine otpada u slučaju utvrđenja odluke o otkazu nedopuštenim. Nadalje, prilikom uplate otpremnine tuženiku, tužitelj nije zadržao pravo na povrat otpremnine, niti je platio otpremninu da bi izbjegao prisilu niti je uplata otpremnine zavisila o ispunjenju uvjeta, a sve u smislu odredbe čl. 1112. st. 1. ZOO. Zbog svega navedenog, na konkretnu pravnu situaciju ima se primijeniti odredba čl. 1112. st. 1. ZOO dok nema mjesta primjeni odredbe čl. 1111. ZOO, kako to pogrešno tvrdi tužitelj. Sve naprijed navedeno potvrđuje sudska praksa koju upravo tužitelj dostavlja na okolnost činjeničnih navoda tužbe. Naime, uvidom u sudske odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj: Rev-3324/2019 i broj: Revr-430/2017 i odluku Općinskog suda u Splitu, broj: Pi-429/2013 razvidno je da je poslodavac otpremninu isplatio temeljem otkaza ugovora o radu prije no li je postupak radi utvrđenja otkaza nedopuštenim uopće pokrenut. Navedene sudske odluke odnose se na potpuno činjenično drugačiju situaciju od predmetne. U tim je postupcima poslodavac otkazao ugovor o radu, temeljem otkaza uplatio radniku otpremninu, ne znajući u trenutku uplate otpremnine hoće li ili ne radnik podnijeti tužbu nadležnom sudu radi nedopuštenosti tog istog otkaza ugovora o radu, a što ovisi jedino i isključivo o dispoziciji samog radnika. U konkretnom slučaju, obzirom je tužbu radi nedopuštenosti predmetnog otkaza tuženik protiv tužitelja podnio 31. prosinca 2024. a tužitelj otpremninu uplatio tuženiku puna četiri mjeseca kasnije, za vrijeme trajanja sudskog spora u kojem ga je zastupao punomoćnik odvjetnik, tužitelj temeljem odredbe čl. 1112. st. 1. ZOO nema pravo na povrat otpremnine koju je tuženiku uplatio. Slijedom svega navedenog, predlaže se Naslovnom sudu tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti i obvezati tužitelja na naknadu prouzročenih parničnih troškova tuženiku.

3. Sud je proveo dokaze: izvršen je uvid u presudu ovog suda posl. Br.Pr-1864/2024-23 od 30.07.2025. koja je postala pravomoćna dana 16.09.2025. (str. 8-16 spisa), u Odluku tužitelja od 12.12.2024. (str. 18-19 spisa), u Zahtjev tužitelja tuženoj od 05.12.2025. za povrat isplaćene otpremnine (str. 31-33 spisa), u Presudu Županijskog suda u Rijeci posl. br. Gž R-216/2025-3 od 16.09.2025. (str. 34-39 spisa), u tužiteljev obračun otpremnine od 01.04.2025. (str. 40 spisa), u Odluku tužitelja od 20.11.2024. o redovitom poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu (str. 42-43 spisa), u specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje po predmetu Pr-1864/24 od 22.10.2025. (str. 44 spisa).

4. Koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. ZPP-a).

5. U članu 219. st. 1. ZPP-a kaže se da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

6. U članu 221.a ZPP-a kaže se da ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za povratom otpremnine isplaćene tuženoj.

8. Među strankama je sporna pravna osnovanost tužbe.

9. Među strankama nije sporna visina tužbenog zahtjeva.

10. Analizirajući provedene dokaze, odnosno dokumentaciju koja prileži spisu utvrđeno je:

- da je tužena bila zaposlena kod tužitelja temeljem Ugovora o radu zaključenog dana 03.01.2020. na neodređeno vrijeme, koji je izmijenjen aneksima na radnom mjestu "Account Director";
- da je tužitelj dana 20.11.2024. donio odluku o redovitom poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu tuženoj;
- da je tužena pobijala odluku tužitelja o otkazu ugovora o radu u radnom sporu koji je vođen kod ovog suda pod poslovnim brojem Pr-1864/2024;
- da je tužitelj, tuženoj obračunao i isplatio otpremninu dana 05.05.2025. u iznosu od 2.979,47 eura (str. 40 spisa);
- da je Općinski sud u Zagrebu dana 30.07.2025. pod poslovnim brojem Pr-1864/2024-23 donio presudu kojom je utvrđeno da je odluka tuženika od 20.11.2024. o redovitom poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu nedopuštena, da se na zahtjev tužene odnosno radnice sudski raskinuo ugovor o radu sa danom 18.05.2025., te je naloženo tužitelju da tuženoj s osnove naknade štete zbog sudskog raskida ugovora o radu isplati iznos od 10.413,25 eura sa zateznim kamatama tekućim od 18.05.2025. do isplate, dok je ovdje tužena odbijena s dijelom tuženog zahtjeva s osnove naknade štete zbog sudskog raskida ugovora o radu u visini od 4.165,30 eura; ovdje tuženoj je u tom predmetu dosuđen parnični trošak u iznosu od 3.000,00 eura sa zateznim kamatama tekućim od 30. 07.2025. do isplate;
- da je radni odnos tužene kod tužitelja prestao temeljem odluke o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu; da je ta odluka u sudskom radnom sporu utvrđena nedopuštenom te je radni odnos na zahtjev radnice, ovdje tužene prestao sudskim raskidom ugovora o radu s danom 18.05.2025.;
- da poslodavac ovdje tužitelj u radnom sporu koji je vođen kod ovoga suda pod poslovnim brojem Pr-1864/2024 nije tražio povrat otpremnine;
- da tužitelj, bivši poslodavac tužene, na temelju pravomoćne sudske presude iz ovosudnog Pr-1864/2024 zahtjeva vraćanje otpremnine, u ovom, zasebnom postupku, zahtjeva vraćanje isplaćene otpremnine;
- da je tužitelj prije podizanja tužbe u ovom predmetu zatražio dopisom od 05.12.2025. od tužene povrat isplaćene otpremnine;
- da tužena do danas tužitelju nije vratila isplaćenu otpremninu.

11. U članu 126. st. 1. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23) propisano je da radnik kojem poslodavac otkazuje nakon dvije godine neprekidnog rada, osim ako se otkazuje zbog razloga uvjetovanih ponašanjem radnika, ima pravo na otpremninu u iznosu koji se određuje s obzirom na dužinu prethodnog neprekidnog trajanja radnog odnosa s tim poslodavcem.

12. U članu 1111. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23) propisano je da u slučaju kada dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kada se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

13. U članu 1112. naprijed navedenog Zakona o obveznim odnosima, propisano je da tko izvrši isplatu znajući da nije dužan platiti nema pravo zahtijevati vraćanje, osim ako je zadržao pravo na povrat, ako je platio da bi izbjegao prisilu, ili ako isplata duga zavisi od ispunjenja uvjeta.

14. U čl. 1115. istog Zakona, u kojem se govori o opsegu vraćanja, propisano je da u slučaju kada se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

15. U članu 112. st. 1. toč.7 i 8. Zakona o radu (NN 93/24,127/17,98/19, 151/22, 46/23, 64/23) propisani su načini prestanka ugovora o radu pa se pod tim točkama kao načini prestanka ugovora o radu navode otkaz (toč. 7.) i odlukom nadležnog suda (toč. 8.).

16. U konkretnom slučaju osnovni prijedor je je li radni odnos tužene kod tužitelja prestao nezakonitim otkazom ili sudskim raskidom ugovora o radu. Iz pravomoćne presude ovog suda posl. br. Pr-1864/2024-23 od 30.07.2025., a koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Splitu posl. br. GŽ R-216/2025-3 od 16.09.2025. vidljivo je da je Ugovor o radu tužene kod tužitelja prestao sudskim raskidom ugovora o radu s danom 18.05.2025. godine.

17. Među strankama nije sporno da je tužitelj tuženoj temeljem odluke o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu isplatio dana 05.05.2025. otpremninu u visini od 2.979,47 eura.

18. Među strankama nije sporno da tužena tužitelju nije vratila isplaćenu otpremninu iako ju je tužitelj pozvao na vraćanje svojim dopisom od 05.12.2025. (str. 31-32 spisa).

19. Među strankama je sporno je li tužena dužna vratiti isplaćenu joj otpremninu s obzirom da je njezin radni spor sa tužiteljem radi utvrđenja nedopuštenosti odluke o poslovno uvjetovanom otkazu pravomoćno okončan na način da je po zahtjevu radnice, ovdje tužene određen sudski raskid ugovora o radu sa danom 18.05.2025. Tužitelj tvrdi da je otpala pravna osnova temeljem koje je tuženoj isplaćena otpremnina te da je tužena zbog toga dužna vratiti isplaćenu otpremninu poslodavcu, ovdje tužitelju. Tužena smatra da tužitelj pogrešno upire na čl. 1111. ZOO zanemarujući čl. 1112. st. 1. ZOO koji propisuje da onaj tko izvrši uplatu znajući da nije dužan platiti, nema prvo zahtijevati vraćanje osim ako je zadržao pravo na povrat, ako je platio da bi izbjegao prisilu ili ako isplata duga ovisi od ispunjenja uvjeta.

20. Kao što je naprijed navedeno radni odnos tužene kod tužitelja je prestao na temelju Odluke nadležnog suda odnosno sudskim raskidom ugovora o radu a ne na temelju odluke poslodavca o otkazu ugovora o radu. U članu 126. st. 1. Zakona o radu/14 navodi se "radnik kojem poslodavac otkazuje ..." iz čega proizlazi da radnik ima pravo na otpremninu kada mu je ugovor o radu prestao otkazom poslodavca. U konkretnom slučaju radni odnos tužene nije prestao otkazom poslodavca već Odlukom nadležnog suda, pa radnici, ovdje tuženoj ne pripada pravo na otpremninu. Radnici je otpremnina isplaćena u visini od 2.979,47 eura dana 05.05.2025.. S obzirom da je pravna osnov temeljem koje je radnici, ovdje tuženoj isplaćena otpremnina u međuvremenu otpala, tužitelj ima pravo zahtijevati povrat isplaćene otpremnine s obzirom da se u konkretnom slučaju radi o stjecanju bez osnove. Institut otpremnine vezuje se za otkaz ugovora o radu kao način prestanka ugovora o radu, a kao što je već naprijed navedeno radni odnos tužene kod tužitelja je prestao sudskom odlukom odnosno sudskim raskidom ugovora o radu. Stoga je zahtjev poslodavca za povratom isplaćene otpremnine radnici, ovdje tuženoj, po mišljenju ovog suda pravno osnovan jer je pravna osnova za isplatu otpremnine u međuvremenu otpala.

21. Visina tužbenog zahtjeva odnosno iznos otpremnine koji je isplaćen radnici i čiji povrat poslodavac sada traži iznosi 2.979,47 eura i ista nije sporna (str. 53 spisa).

22. Opseg vraćanja stečenog bez osnove je reguliran članom 1115. Zakona o obveznim odnosima koji je naprijed naveden, te kada se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Tužitelj se prije pokretanja ovog postupka obratio tuženoj sa zahtjevom za povrat otpremnine dana 05.12.2025.. Po mišljenju ovoga suda tužena nije nepošten stjecatelj, ali zbog okolnosti koje su nastale nakon donošenja pravomoćne presude ovog suda poslovni broj Pr-1864/2024, odnosno zbog činjenice da je otpala pravna osnova na temelju koje je tuženoj isplaćena otpremnina, ista je dužna vratiti isplaćenu otpremninu ranijem poslodavcu, ovdje tužitelju. Tužitelj je podnio zahtjev za povratom otpremnine dana 05.12.2025. pa od toga dana nadalje teku zatezne kamate. Budući da je tužitelj zatražio na dosuđenu glavniciu tijekom zateznih kamata od 06.10.2025. a da ovaj sud smatra da tužitelj ima pravo na zatezne kamate tekuće od 05.12.2025., odbijen je dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na vrijeme zateznih kamata od 06.10.2025. do 04.12.2025., kao pravno neosnovan, a na dosuđenu glavniciu zatezne kamate, po mišljenju ovoga suda, teku od 05.12.2025. do isplate.

23. Odluka o trošku temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP-a koji propisuje da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. U čl. 155. ZPP-a propisano je da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa o pravilima tog Zakona koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište, te jedno ročište za glavnu raspravu. Ako je propisana tarifa za nagrade odvjetnika ili za druge troškove, odmjeriti će se takvi troškovi prema toj tarifi.

24. Tužitelja je tijekom postupka zastupao odvjetnik koji je do zaključenja glavne rasprave postavio zahtjev za naknadom parničnog troška, odnosno potraživao je trošak prema troškovniku koji prileži spisu na str. 55.

25. S obzirom da je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, tužena je dužna tužitelju nadoknaditi prouzročene parnične troškove.

26. Odvjetnički trošak odmjeran je u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23). U pogledu pravne osnove tužitelj je uspio u sporu sa 100%, a tuženik sa 0%. U pogledu visine tužbenog zahtjeva tužitelj je uspio sa 100%, a tuženik sa 0%. Slijedom navedenog, tužitelju je priznat sljedeći parnični trošak: za sastav tužbe u visini od 100 bodova; za zastupanje na ročištu od 01.07.2026. u visini od 100 bodova. To ukupno iznosi 200 bodova. Vrijednost jednog boda izražena u novcu iznosi 2,00 € (Tbr. 54 važeće OT). Sveukupan broj bodova izražen u novcu iznosi 400,00 €. Na sve obavljane radnje, temeljem Tarifnog broja 46 važeće OT, odvjetnik ima pravo obračunati pripadajući porez na dodanu vrijednost odnosno 25% PDV što iznosi daljnjih 100,00 €. Sveukupno je tužitelju priznat parnični trošak u iznosu od 500,00 €. U odnosu na zahtjev tužitelja za naknadom troškova sudskih pristojbi, sukladno članu 13. Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/18, 51/23) sud će po pravomoćnom završetku ove parnice, posebnim rješenjem odlučiti o dijelu parničnog troška koji se odnosi na sudske pristojbe a sukladno uspjehu pojedine stranke u postupku.

27. Tužitelj je zatražio i zatezne kamate na trošak. Temeljem čl. 30. Ovršnog zakona (NN 112/12,25/13,93/14 i 55/16), takav zahtjev tužitelja je osnovan, pa je sud na dosuđeni trošak postupka dosudio i zatezne kamate tekuće od dana donošenja prvostupanjske presude tj. od 21. srpnja 2026., do isplate. Visina stope zatezne kamate propisana je čl 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23), a pobliže je označena u izreci.

U Zagrebu 21. srpnja 2026.

Sutkinja:
Jelica Pandurić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno u 4 primjerka putem ovog suda u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove odluke.

Dostaviti:

- pun. tužitelja odvjetniku iz OD Buterin & partneri d.o.o. iz Zagreba
- pun. tuženika odvjetnik Marko Židić iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088b-0b0a0**

Kontrolni broj: **0646f-54f06-6715d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.